

LSR1966.32116**LSRM 1967, 47*****Tab på debitorer - ikke anmeldt fordring i konkursbo*****Landsskatterettens kendelse af 30. september 1966, j.nr. 32116**

Cementstøber A klagede over, at han ikke var anset for berettiget til et fradrag på 1.453 kr. for tab af dividende i et konkursbo på grund af manglende behørig anmeldelse af fordringen.

Det var oplyst, at et aktieselskab, som klageren havde forretningsforbindelse med, blev erklæret konkurs i 1957, samt at klageren under hensyn hertil ved den oprindelige skatteansættelse for skatteåret 1958-59 blev anset for berettiget til at foretage fradrag for tab på en fordring på dette selskab på 10.846 kr. imod, at han samtidig afgav erklæring om, at han var indforstået med, at ansættelsen blev reguleret, såfremt og i det omfang han senere modtog dividende fra boet.

Det var endvidere oplyst, at konkursboet blev afsluttet i 1964 med en udlodning af dividende på 13,4 pct., hvilket for klagerens vedkommende ville svare til en dividende på 1.453 kr. Da klageren imidlertid ikke, efter at proklama var udstedt, havde anmeldt sin fordring over for skifteretten, modtog han ikke dividende fra konkursboet.

Ved den påklagede ansættelse var den oprindeligt ansatte indkomst for skatteåret 1958-59 herefter forhøjet med ovennævnte beløb, 1.453 kr., idet klagerens undladelse af at anmelde sin fordring på behørig måde, efter amtsskatterådets opfattelse måtte bevirke, at det ham derved påførte tab burde betragtes som et formuetab, der ikke kunne fradrages i den skattepligtige indkomst.

Klageren protesterede over for landsskatteretten mod den foretagne forhøjelse, idet han henviste til, at hans forbindelse med det omhandlede selskab havde været af rent forretningsmæssig karakter, og at han derfor, da han ikke havde fået udbetalt dividende fra konkursboet, måtte være berettiget til fuldt ud at fradrage det ham påførte tab, uanset at hans fordring ikke havde været anmeldt for skifteretten. Klageren oplyste i denne forbindelse, at han, efter at det omhandlede selskab i sin tid var blevet erklæret konkurs, deltog i nogle møder hos et revisions-selskab, og at han da sammen med de øvrige kreditorer blev opført på en kreditorliste, som revisionsselskabet havde udarbejdet til brug for skifteretten.

Klageren var derfor af den opfattelse, at der herefter fra hans side var gjort tilstrækkeligt til at sikre hans krav mod konkursboet, således at en direkte henvendelse til skifteretten var uforholdsmæssig.

Da klagerens forbindelse med det omhandlede aktieselskab efter det oplyste havde været af udelukkende forretningsmæssig karakter, og da klageren fuldt ud havde mistet sit tilgodehavende hos selskabet, fandt landsskatteretten, at det klageren som følge af selskabets konkurs påførte tab i sin helhed måtte betragtes som en fradragsberettiget driftsudgift.

Den påklagede ansættelse blev herefter nedsat med 1.453 kr.